

Uitgifte

Repertoriumnummer 2020 /
Datum van uitspraak 11 augustus 2020
Rolnummer 2019/AB/649
Beslissing waartegen beroep 18/838/A

Uitgereikt aan

op
€
JGR

Arbeidshof te Brussel

negende kamer

Arrest

SOCIALE ZEKERHEIDSRECHT ZELFSTANDIGEN - andere
tegensprekelijk arrest
definitief
kennisgeving per gerechtsbrief (artikel 581, 2°, Ger. W.)

V., appellant, vertegenwoordigd mr. BIESEMANS Bart, advocaat te 1700 DILBEEK,
Ninoofsesteenweg 177-179

tegen

RIJKSINSTITUUT VOOR DE SOCIALE VERZKEERINGEN DER ZELFSTANDIGEN, ON
02.080.447.09, met zetel te 1000 BRUSSEL, Willebroekkaai 35, geïntimeerde,
vertegenwoordigd mr. SOBRIE Anne-Marie, advocaat te 3012 WILSELE, Albert Woutersstraat
126

**

*

Na beraad, spreekt het arbeidshof te Brussel het volgend arrest uit:

Gelet op de stukken van de rechtspleging, in het bijzonder op:

- het voor eensluidend verklaard afschrift van het bestreden vonnis, uitgesproken door de arbeidsrechtbank te Brussel op 26 juli 2019, 14e kamer (A.R. 18/838/A)
- het verzoekschrift tot hoger beroep, neergelegd ter griffie op 28 augustus 2019,
- de neergelegde conclusies,
- het schriftelijk advies van het openbaar ministerie, neergelegd ter griffie op 20 mei 2020 door advocaat-generaal N. Van den Brande,
- de repliek voor de heer V., neergelegd ter griffie op 10 juni 2020,
- de voorgelegde stukken.

**

*

De zaak werd regelmatig vastgesteld op de zitting van 5 mei 2020 en werd vervolgens overeenkomstig art. 2 van het KB nr. 2 met betrekking tot de verlenging van de verjaringstermijnen en de andere termijnen om in rechte te treden, alsmede de verlenging van de termijnen van de rechtspleging en de schriftelijke behandeling voor de hoven en rechtbanken (BS 9 april 2020 2de uitgave – hierna verkort aangeduid als KB nr. 2) van rechtswege in beraad genomen op basis van de overgelegde conclusies en stukken, zonder mondeling pleidooi. Alle partijen hadden vóór 5 mei 2020 hun stukken neergelegd. De zaak werd voor uitspraak gesteld op heden.

I. De feiten en rechtspleging in eerste aanleg.

1.

De heer V. behaalde in juni 1991 een bachelor diploma “business administration” aan de European University op de campus te Antwerpen en in juni 1992 een masterdiploma “business administration” aan de European University op de campus te Genève.

2.

Op 15 februari 1991 sloot hij zich aan als zelfstandige en vroeg hij hierbij de toelating tot het betalen van een verminderde niet-pensioenvormende bijdrage.

3.

Op 24 april 2018 diende hij een aanvraag in om gelijkstelling van de studies met een periode van activiteit als zelfstandige te bekomen voor de periode van 1 juli 1988 tot 30 juni 1992.

4.

Bij beslissing van 31 mei 2018 werd door de RSVZ de studieperiode van 1 juli 1988 tot 30 juni 1992 niet gelijkgesteld met een periode van zelfstandige activiteit, omdat het volgen van studies niet bewezen werd aan de hand van een diploma of passend attest. Er wordt vermeld dat de diploma's niet afkomstig zijn van een officieel erkende onderwijsinstelling in België en dus niet in aanmerking genomen worden.

5.

De heer V. heeft hiertegen beroep aangetekend bij de Nederlandstalige arbeidsrechtbank te Brussel.

Met een vonnis van 26 juli 2019 verklaarde de Nederlandstalige arbeidsrechtbank te Brussel de vordering ontvankelijk, doch ongegrond en werd de bestreden beslissing van 31 mei 2018 bevestigd. Verwerende partij werd veroordeeld tot betaling van de kosten van het geding.

II. De vordering in hoger beroep

1.

Op 28 augustus 2019 stelde de heer V. hoger beroep in.

Hij vraagt om het vonnis van de Nederlandstalige arbeidsrechtbank van Brussel van 26 juli 2019 te hervormen en bijgevolg de beslissing van 31 mei 2018 van het RSVZ te vernietigen.

Hij vraagt voor recht te zeggen dat de gelijkstelling voor de periode van 1 juli 1988 tot 30 juni 1992 wordt toegekend en het RSVZ te veroordelen tot de kosten van beide aanleggen.

Het RSVZ vraagt om het vonnis van de Nederlandstalige arbeidsrechtbank van Brussel van 26 juni 2019 integraal te bevestigen en te oordelen als naar recht met betrekking tot de kosten van het geding.

2.

Het bestreden vonnis werd ter kennis gebracht op 1 augustus 2019 en het hoger beroep werd binnen de wettelijke termijn van een maand ingesteld. Ook de andere vormvoorwaarden werden nageleefd.

Het hoger beroep is ontvankelijk.

III. Bespreking.

A. Voorwerp van het geschil.

1.

Het geschil heeft betrekking op de gelijkstelling van de studieperiode van 1 juli 1988 tot 30 juni 1992 met een periode van activiteit als zelfstandige.

2.

De heer V. is van mening dat :

- de betwiste weigeringsbeslissing nietig is omdat ze onvoldoende is gemotiveerd.
- hij in de bovenvermelde periode wel degelijk gerechtigd is op de gelijkstelling in de zin van zowel het oude als het nieuwe artikel 33 van het koninklijk besluit van 22

december 1967 houdende algemeen reglement betreffende het rust- en overlevingspensioen der zelfstandigen (afgekort ARP).

B. Wettelijk kader.

1.

Artikel 2 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurdershandelingen bepaalt dat de bestuurdershandeling van de administratieve overheden uitdrukkelijk moeten worden gemotiveerd.

Artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 bepaalt:

“De opgelegde motivering moet in de acte de juridische en feitelijke overwegingen vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen. Ze moet afdoende zijn.”

2.

Het huidige artikel 33, § 1 van het ARP bepaalt de voorwaarden voor de gelijkstelling met een periode van beroepsbezigheid:

§ 1. De studieperiodes in België en in het buitenland worden met periodes van bezigheid gelijkgesteld, op voorwaarde dat er na de voltooiing ervan een diploma, een doctoraat of een beroepskwalificatie wordt behaald.

Voor de toepassing van dit artikel wordt verstaan onder:

1° studieperiodes :

a) de volledige periodes van één jaar tijdens welke lessen gevolgd zijn die een volledige cyclus omvatten in het universitair en niet-universitair hoger onderwijs en in het hoger technisch, beroeps-, zeevaart- of kunstonderwijs met volledig leerplan, beperkt tot het minimum aantal studiejaren dat vereist werd voor het behalen van het diploma; elk studiejaar wordt, behoudens tegenbewijs, geacht een aanvang te nemen op 1 september van een jaar en te eindigen op 31 augustus van het volgende jaar. De gelijkstelling kan slechts voor één enkel diploma worden toegekend. Onder één enkel diploma wordt het diploma begrepen, evenals alle andere daaraan voorafgaande diploma's die vereist waren voor het behalen van dat diploma;

b) de periodes van maximum twee jaar tijdens welke een doctoraatsthesis wordt voorbereid;

c) de periodes van beroepsstages waarvoor het behalen van een diploma bedoeld in de bepaling onder 2°, a) een voorwaarde is voor de uitvoering ervan, waarbij na de voltooiing ervan een wettelijk erkende beroepskwalificatie wordt toegekend, beperkt tot het minimum aantal studiejaren dat vereist werd voor het behalen van de beroepskwalificatie;

d) de periodes die ten vroegste een aanvang nemen vanaf het jaar van de achttiende verjaardag, beperkt tot maximum één jaar, tijdens welke een leerovereenkomst loopt en die niet in aanmerking komen voor de berekening van een pensioen in een Belgisch of

buitenlands stelsel van sociale zekerheid. Elk jaar wordt, behoudens tegenbewijs, geacht een aanvang te nemen op 1 september van een jaar en te eindigen op 31 augustus van het volgende jaar;

e) de volledige periodes van één jaar tijdens welke jaren van secundair onderwijs volgend op het zesde jaar secundair worden gevolgd, beperkt tot het minimum aantal studiejaren, volgend op het zesde jaar secundair onderwijs, dat vereist was voor het behalen van het diploma; elk jaar wordt geacht, behoudens tegenbewijs, een aanvang te nemen op 1 september van een jaar en te eindigen op 31 augustus van het volgende jaar.

2° diploma:

a) het diploma van universitair en niet-universitair hoger onderwijs en het diploma van hoger technisch, beroeps-, zeevaart- of kunstonderwijs met volledig leerplan;

b) het diploma, het certificaat of de ermee gelijkgestelde titel behaald na afloop van een leerovereenkomst;

c) het diploma, het certificaat of de ermee gelijkgestelde titel behaald na afloop van de jaren van secundair onderwijs volgend op het zesde jaar secundair;

d) het diploma, het certificaat of de ermee gelijkgestelde titel dat in het buitenland bekomen werd en waarvan de gelijkwaardigheid aan het in de bepaling onder a), onder b) of onder c) bedoelde diploma erkend is door de bevoegde Belgische overheden.

§ 2. Dit artikel is van toepassing op de personen die de hoedanigheid van zelfstandige in de zin van artikel 28, § 2, hebben op de datum van het indienen van de aanvraag tot gelijkstelling.

Als de betrokkene op de datum van het indienen van de aanvraag niet onderworpen is aan een wettelijk verplicht pensioenstelsel, dan is dit artikel van toepassing op voorwaarde dat hij de hoedanigheid van zelfstandige, in de zin van artikel 28, § 2, het laatst heeft verworven.

Zoals terecht door de eerste rechter gesteld, blijkt uit de structuur van de regelgeving dat enkel een in België bekomen diploma kan vallen onder artikel 33, § 1, 2°, a), b) of c) van het ARP én dat elk in het buitenland bekomen diploma getoetst dient te worden aan artikel 33, § 1, 2°, d) van het ARP.

Hoewel de regelgever in artikel 33, § 1, 2°, a), b) of c) van het ARP niet uitdrukkelijk verwijst naar het in België bekomen diploma, volgt deze vereiste uit een samenlezen met artikel 33, § 1, 2°, d) van het ARP: in deze laatste bepaling wordt immers uitdrukkelijk gesteld dat een in het buitenland bekomen diploma slechts in aanmerking komt indien de bevoegde Belgische overheden, de gelijkwaardigheid aan het onder a), b) of c) bedoelde diploma erkennen, zodat deze bepaling enkel zinvol is indien a), b) of c) betrekking hebben op de in België bekomen diploma's.

De nieuwe regeling biedt de mogelijkheid om gebruik te maken van een overgangsbepaling waarbij tussen 1 december 2017 tot en met 30 november 2020 de optie wordt geboden om studieperiodes gelijk te stellen onder alle voorwaarden en modaliteiten van de oude regelgeving, meer bepaald de regelgeving zoals ze bestond op 30 november 2017 (koninklijk besluit van 19 december 2017 tot wijziging van het ARP, wat de gelijkstelling van studieperiode betreft, BS 29 december 2017).

Oud artikel 33 van het ARP, zoals dat bestond tot 30 november 2017, luidde als volgt:

"§ 1. Met periodes van bezigheid worden gelijkgesteld:

1° de studieperiodes in België of in het buitenland doorgemaakt na 31 december van het jaar gelegen voor dit van de 20e verjaardag van de zelfstandige.

Voor de toepassing van dit artikel dient verstaan onder studieperiodes:

periode gedurende dewelke dagcursussen met volledig leerplan worden gevolgd (...).

Oud artikel 34 ARP stelde bovendien dat:

"Onverminderd de bepalingen van artikel 35, wordt de bij artikel 33 beoogde gelijkstelling slechts toegekend indien de belanghebbende een van de volgende twee voorwaarden vervult:

1° hetzij de hoedanigheid van zelfstandige bezitten op het ogenblik waarop de studieperiode of periode onder leercontract is begonnen

2° hetzij de hoedanigheid van zelfstandige hebben verworven binnen honderdtachtig dagen na het einde van de studieperiode (...)"

C. Toepassing op het geschil.

1.

De motivering van de bestreden beslissing van 31 mei 2018 luidt onder meer als volgt :

"Het volgen van studies in de zin van art. 33, § 1, 1° van het KB van 22 december 1967 wordt niet bewezen aan de hand van een diploma of passend attest.

De diploma's die u ons voorlegt, zijn niet afkomstig van een officieel erkende onderwijsinstelling in België en kunnen derhalve niet in aanmerking genomen worden voor de toekenning van de gelijkstelling studie."

De beslissing van 31 mei 2018 is afdoende formeel gemotiveerd en doorstaat iedere marginale externe wettigheidstoets.

Ook aan de materiële motiveringsvereiste is voldaan, de juridische overwegingen en feitelijke elementen die aan de grondslag van deze beslissing liggen worden vermeld.

Aldus wordt in de beslissing van 31 mei 2018 melding gemaakt van de relevante van toepassing zijnde wettelijke bepalingen. Evenzeer worden de relevante feitelijke elementen uiteengezet en met name wordt expliciet gepreciseerd wanneer de aanvraag werd ingediend, wordt uitdrukkelijk vermeld op welke studieperiode de aanvraag betrekking heeft en wordt expliciet verwezen naar de stukken van het dossier.

De RSVZ neemt vervolgens op grond van deze juridisch en feitelijke overwegingen een

beslissing rekening houdend met alle elementen haar voorgelegd en stelt vast dat het volgen van studies in de zin van art. 33, § 1, 1° van het KB van 22 december 1967 niet bewezen wordt aan de hand van een diploma of passend attest, omdat de diploma's die de heer V. voorlegt, niet afkomstig zijn van een officieel erkende onderwijsinstelling in België en derhalve niet kunnen in aanmerking genomen worden voor de toekenning van de gelijkstelling studie.

De motivering van de betwiste beslissing van de RSVZ laat wel degelijk toe de juridische en de feitelijke grondslag van de beslissing te begrijpen.

2.

Wat betreft de gelijkstelling onder de nieuwe regelgeving, stelt het arbeidshof vast dat de heer V. twee diploma's heeft behaald aan de European University (thans European Business School). Deze onderwijsinstelling heeft verschillende campussen verspreid over Europa, maar de hoofdzetel is gelegen te Genève. De European University is derhalve geen Belgische onderwijsinstelling. Het diploma behaald op de campus te Antwerpen, is dan ook geen in België bekomen diploma, zoals V. beweert, maar een in het buitenland bekomen diploma, aangezien het afkomstig is van een buitenlandse onderwijsinstelling. Bijgevolg moeten de diploma's van V. getoetst worden aan art. 33, § 1, 2°, d) ARP.

Het is aan de V., die de toepassing wenst van het voordeel van de gelijkstelling, om te bewijzen dat hij aan de toepassingsvoorwaarden voldoet (art. 1315, eerste lid, BW). De heer V. dient derhalve te bewijzen dat, overeenkomstig artikel 33, § 1, 2°, d) van het ARP, de gelijkwaardigheid van zijn buitenlands diploma erkend is door de bevoegde Belgische overheden. Hij doet dit echter niet, zodat het RSVZ op basis van de huidige regelgeving terecht over ging tot weigering van de gelijkstelling.

In tegenstelling tot wat de heer V. argumenteert, is de vereiste van de erkenning van de gelijkwaardigheid van het diploma door de bevoegde Belgische overheden opgelegd door artikel 33, § 1, 2, d) van het ARP en legt het RSVZ derhalve geen bijkomende voorwaarde op.

3.

Wat de oude regelgeving betreft, dient vastgesteld te worden dat de heer V. 20 jaar geworden is op 29 december 1988 en dus conform oud artikel 33, § 1 van het ARP enkel de studieperiode na 31 december 1988 in aanmerking komt, zoals in *casu* het geval is.

De heer V. heeft slechts sedert 1 oktober 1993 de vereiste hoedanigheid van zelfstandige in de zin van artikel 34 van het ARP.

Inderdaad, de "hoedanigheid van zelfstandige" dient voor de gelijkstelling niet louter geïnterpreteerd te worden als degene die een activiteit van zelfstandige uitoefent (Arbh.

Antwerpen 4 juni 2004, *Soc. Kron.* 2007,476). Artikel 28, § 2 van het ARP bepaalt immers uitdrukkelijk dat onder bezigheid als zelfstandige, die als voorwaarde wordt gesteld voor de opening van het recht op de gelijkstelling, die bezigheid verstaan wordt die het recht op het rustpensioen als zelfstandige kan doen ontstaan. Bijdragen betaald aan het verminderd tarief kunnen echter geen recht op het rustpensioen doen ontstaan (J. VAN LANGENDOCK en J. PUT, *Handboek Sociaal zekerheidsrecht*, Intersentia, 2006, 745).

Het vereiste dat er effectief (volwaardige) bijdragen moeten zijn betaald, volgt overigens ook uit artikel 13 van het ARP, dat stelt dat de betaling van de (volwaardige) bijdragen een bewijs van de beroepsbezigheid als zelfstandige inhouden.

Uit het samenlezen van de artikelen 13, 28 en 34 van het ARP volgt dan ook dat er onder de oude regeling slechts een gelijkstelling kan zijn, indien de heer V. pensioenvormende bijdragen betaalde op het ogenblik waarop de studieperiode was begonnen of binnen 180 dagen na het einde van de studieperiode. Aangezien de eisende partij slechts op 1 oktober 1993 pensioenvormende bijdragen betaalde, is er niet aan deze voorwaarde voldaan en kan er geen gelijkstelling zijn.

4.

De studieperiode van 1 juli 1988 tot 30 juni 1992 kan derhalve niet worden gelijkgesteld met een periode van activiteit als zelfstandige.

Het arbeidshof bevestigt derhalve de bestreden beslissing van 31 mei 2018.

Het beroep is ongegrond.

Alle andere middelen zijn ter zake niet dienend.

OM DEZE REDENEN

HET ARBEIDSHOF

Gelet op de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen gerechtszaken, in het bijzonder artikel 24,

Gelet op het schriftelijk advies van advocaat-generaal N. Van den Brande, waarop repliek voor de heer V.,

Rechtsprekend bij arrest op tegenspraak gewezen en na over beraadslaagd te hebben:

Verklaart het hoger beroep ontvankelijk en ongegrond.

Bevestigt het bestreden vonnis.

Bevestigt de bestreden administratieve beslissing van 31 mei 2018 in al haar onderdelen.

Legt, in overeenstemming met artikel 1017, al. 2 van het gerechtelijk wetboek, de kosten van het geding in hoger beroep ten laste van het RSVZ, tot op heden begroot in hoofde van de heer V. op 174,94 euro rechtsplegingsvergoeding.

Legt de bijdrage van 20 euro voor het Fonds voor Juridische Tweedelijnsbijstand ten laste van het RSVZ.

Aldus gewezen en ondertekend door de negende kamer van het Arbeidshof te Brussel, samengesteld uit :

A. SCHOENMAEKERS, raadsheer,
P. BECKERS, raadsheer in sociale zaken, zelfstandige,
P. HAINE, raadsheer in sociale zaken, zelfstandige,
Bijgestaan door S. VAN DER HOEVEN, griffier

S. VAN DER HOEVEN,

P. HAINE,

P. BECKERS,

A. SCHOENMAEKERS,

De heer P. Beckers en de heer P. Haine, raadsheren in sociale zaken, verkeren in de onmogelijkheid om dit arrest te ondertekenen.

Overeenkomstig artikel 785 Ger. W., wordt dit arrest ondertekend door A. SCHOENMAEKERS, raadsheer en voorzitter van deze kamer.

S. Van der hoeven, griffier.

en uitgesproken op de buitengewone openbare terechtzitting van 11 augustus 2020 door:

A. SCHOENMAEKERS, raadsheer,
S. VAN DER HOEVEN, griffier

S. VAN DER HOEVEN,

A. SCHOENMAEKERS.